

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Ba, ngày 25/10/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1048

“BẠN CŨNG CÓ HỖ, NỘ, ÁI, Ó, ĐÂY CHỈ LÀ DIỄN KỊCH”

Hàng ngày, người thế gian sống trong hỷ, nộ, ái, ó. Chúng ta cũng có hỷ, nộ, ái, ó nhưng đó chỉ là chúng ta diễn kịch để tiếp độ chúng sanh, giúp chúng sanh đoạn ác tu thiện. Có những chúng sanh phải bị trách mắng thì họ mới có thể tỉnh ngộ. Tôi cũng tiếp xúc với một số chúng sanh tầng không gian khác, họ mượn thân người hiện lên nói những lời không thật, đại vọng ngữ. Khi tôi mắng họ thì họ khóc và nói thật. Hòa Thượng nói: **“Chúng sanh hàng ngày chìm đắm trong hỷ, nộ, ái, ó. Chúng ta cũng có hỷ, nộ, ái, ó nhưng đó không phải là thật. Đó chỉ là diễn kịch để chúng ta giúp chúng sanh giác ngộ, phá mê, khai ngộ”**.

Hòa Thượng nói: **“Phật Bồ Tát cũng có lúc võ bàn quát mắng. Nhưng đó là các Ngài từ bi mà quát mắng chứ không phải vì sân hận mà quát mắng”**. Cảnh giới này người thông thường không làm được mà phải là người có công phu. Công phu không phải là lạy Phật, niệm Phật nhiều mà là người chân thật buông bỏ “tự tư tự lợi”, “danh vọng lợi dưỡng”. Khi đó, lời nói của chúng ta sẽ chân thật lợi ích chúng sanh.

Nhiều người tu tập nhưng vẫn còn “tự tư tự lợi” nên họ không khiến chúng sanh cảm động. Chúng ta buông bỏ “tự tư tự lợi” thì lời nói sẽ có lực thậm chí chúng ta chưa cần nói thì chúng sanh cũng đã cảm. Người thế gian hỷ, nộ, ái, ó vì họ tham cầu nhưng không có được. Họ chìm đắm trong được mất, thành bại, hơn thua, tốt xấu. Chúng ta còn “tự tư tự lợi”, “danh vọng lợi dưỡng” thì hỷ, nộ, ái, ó của chúng ta là thật. Tâm chúng ta còn “tự tư tự lợi” thì hàng ngày chúng ta mắng người vì người đó có thể làm ảnh hưởng đến lợi ích của chúng ta.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta muốn buông bỏ “tự tư tự lợi”, “danh vọng lợi dưỡng” thì chúng ta phải hiểu rõ nó là không thật. tất cả mọi thứ là không thật, là tâm hiện thức biến. Chúng ta hiểu rõ chân tướng của vũ trụ nhân sinh thì chúng ta có thể vạn duyên buông bỏ, tâm thanh tịnh. Tâm chúng ta thanh tịnh thì mọi việc chúng ta làm đều vì chúng sanh, không vì ta”**.

Phật ở trên “*Kinh Kim Cang*” nói: “*Phàm sở hữu tướng giai thị hư vọng. Tất cả hữu vi pháp như mộng huyễn bào ảnh*”. Tất cả pháp chúng ta có thể nhìn thấy đều như giấc mộng, như bọt nước, như sấm chớp. Chúng ta cũng biết nó là giả nhưng chúng ta vẫn đắm chấp. Nhiều người ở nhà triệu đô, đi xe triệu đô nhưng hiện tại họ phải ở trong tù. Tất cả chỉ là ảo ảnh. Nhà Phật gọi đây là: “*Mộng ở trong mộng*”. Chúng ta nằm ngủ nhưng chúng ta lại tiếp tục nằm mộng. Nếu chúng ta đang nằm mộng thì hỷ, nộ, ái, ó, ai, lạc đều là thật. Hàng ngày, chúng ta chìm đắm trong hỷ, nộ, ái, ó, ai, lạc thì chúng ta sẽ đi vào ba đường ác. Nhà Phật có câu: “*Như thị nhân, như thị quả*”. Nhân như thế nào thì quả như thế đó. Chúng ta tạo ra nhân tham, sân, si, mạn thì quả là chúng ta phải đến cõi Địa ngục, Ngạ quỷ, Súc sanh. Thế giới Tây Phương Cực Lạc không có cõi Địa ngục, Ngạ quỷ, Súc sanh nên chúng ta không thể về được thế giới Tây Phương Cực Lạc.

Hòa Thượng nói: “*Trong “Kinh Hoa Nghiêm” Phật nói: “Mười thế giới y chánh trang nghiêm là từ ở nơi tâm của chính chúng ta hiện ra. Giống như chúng ta đang nằm mộng, hết thấy cảnh mộng là do tâm chúng ta biến hiện ra. Tâm có thể hiện, thức có thể biến. Đây là nguyên tắc tối cao mà Phật pháp đã nói*”. Điều này chúng ta chỉ cần nghe chưa cần hiểu, không cần khởi phân biệt chấp trước. Đến khi nào tâm chúng ta thanh tịnh thì chúng ta tự hiểu. Đến khi nào hỷ, nộ, ái, ó là diễn không còn là thật mà chỉ là diễn thì chúng ta sẽ hiểu. Chúng ta cố để hiểu thì chúng ta đã dùng phân biệt, vọng tưởng vậy thì chúng ta không thể hiểu.

Hòa Thượng nói: “*Cái năng hiện chính là tâm của chúng ta. Cái năng biến chính là thức của chúng ta. Chân là chân tâm. Thức là vọng tâm. Vọng tâm thì biến hiện ra mọi thứ. Chân tâm thì có thể hiện*”. Thức là vọng tâm. Hàng ngày, chúng ta vọng tưởng triền miên. Ngay khi chúng ta nghe nói đến điều này thì chúng ta đã vọng tưởng. Tâm thì năng hiện. Nhà Phật nói: “*Nhất thiết duy tâm tạo*”. Tất cả do tâm chúng ta tạo ra. Chúng ta nghĩ đến Phật thì Phật hiện ra. Chúng ta nghĩ đến cảnh ác thì cảnh ác trong tâm chúng ta hiện ra.

Hòa Thượng nói: “*Khi chúng ta chân thật hiểu được chân tướng của vũ trụ nhân sanh thì chúng ta có thể chân thật vạn duyên buông bỏ. Chúng ta buông bỏ được vạn duyên thì tâm chúng ta thanh tịnh. Khi tâm chúng ta thanh tịnh, chúng ta đối nhân xử thế cũng có hỷ, nộ, ái, ó nhưng tuyệt nhiên đó không phải là thật mà chỉ như diễn kịch ở trên sân khấu. Phật Bồ Tát nhìn thấy chúng ta cũng giống như đứa trẻ đang đi xem diễn kịch. Chúng ta khóc rất thật trước những cảnh không thật*”. Tất cả giống như một vở kịch, trên sân khấu

các diễn viên chiến đấu với nhau nhưng xuống sân khấu họ lại cười đùa vui vẻ. Hồi nhỏ, tôi đi xem kịch, tôi tưởng đó là thật nên tôi khóc, cười theo vở kịch.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta cũng vui, buồn, tức giận nhưng đây không phải là thật mà chỉ là diễn. Đây là phương tiện giúp chúng sanh phá mê, khai ngộ”**. Chúng ta muốn diễn được cảnh giới này thì chúng ta phải chân thật buông bỏ **“tự tư tự lợi”**, **“danh vọng lợi dưỡng”**. Nếu chúng ta chưa buông bỏ được thì tất cả việc làm của chúng ta đều là thật.

Hòa Thượng nói: **“Năm xưa, Thích Ca Mâu Ni Phật thị hiện ở thế gian, Ngài cũng có hỷ, nộ, ái, ố. Có lúc Ngài cũng hoan hỷ, khen người khác. Khi nhìn thấy học trò mắc lỗi thì Ngài cũng thay đổi sắc mặt, quở mắng, tránh phạt. Ngài không hề có phiền não hay phân biệt chấp trước. Đó là vì chúng sanh có cảm nên Ngài có ứng”**. Ngài Lục Tổ Huệ Năng nói: **“Phân biệt diệc phi ý”**. Ngài cũng có phân biệt nhưng đó không phải là ý. Vì chúng sanh có phân biệt nên Ngài phân biệt nhưng trong tâm Ngài không có phân biệt. Thích Ca Mâu Ni cũng tán thán khi thấy người làm tốt, trách mắng người khi họ làm sai nhưng Ngài không phân biệt, chấp trước, không khởi tham, sân, si.

Hòa Thượng nói: **“Khi thiện tâm của chúng ta cảm thì các Ngài dùng thiện hồi đáp. Ác tâm của chúng ta cảm thì các Ngài đánh mắng, quở trách để hồi đáp”**. Điều này chúng ta cũng có thể cảm nhận được. Chúng ta làm Cha Mẹ, có những lần chúng ta quở mắng con nhưng đó là chúng ta diễn để răn dạy. Phật đã xa lìa tận gốc **“tự tư tự lợi”**, **“danh vọng lợi dưỡng”**, **“tham sân si mạn”** nên tâm các Ngài hoàn toàn thanh tịnh. Hỷ, nộ, ái, ố chỉ là diễn kịch, là phương tiện giúp chúng sanh phá mê, khai ngộ, giác ngộ hồi đầu. Đó không phải là thật!

Hòa Thượng nói: **“Tất cả đều là: “Cảm ứng đạo giao”. Các Ngài không có tâm phân biệt, chấp trước, vọng tâm. Đây là công phu thượng thừa người bình thường không làm được. Chúng sanh trong sáu cõi bao gồm cả Thiên nhân cũng không làm được”**. Chúng ta giảm đến mức thấp nhất **“tự tư tự lợi”**, **“danh vọng lợi dưỡng”** không để chúng khởi tác dụng thì chúng ta có thể làm được. Chúng ta không còn **“tự tư tự lợi”** thì việc làm của chúng ta để tiếp nối giáo dục của Phật Đà, phát dương quang đại giáo dục của Thánh Hiền để chúng sanh chân thật có được lợi ích, xã hội chân thật có được lợi ích.

Sắp tới, chúng ta tổ chức kỷ niệm ngày nhà giáo Việt Nam để tôn vinh những người Thầy. Chúng ta đề cao Sư đạo. Ngày nay, Hiếu đạo, Sư đạo đã bị mai một. Năm trước, do dịch bệnh nên chúng ta tổ chức Lễ tri ân những người Thầy qua Zoom. Hôm đó, một người Thầy đã nói: **“Nếu con thành công thì đó là những trái cam ngọt mà con tặng cho Thầy”**.

Phật ở trong bất cứ hình thái, tâm thái nào cũng là vì chúng sanh phục vụ. Các Ngài trách mắng, quở phạt là để chúng sanh nhận ra được lỗi lầm. Khi một người chân thật nhận ra lỗi lầm, chân thật quay đầu thì họ trở thành người tốt. Có những người chỉ cần nghe được lời dạy thì họ có thể “*y giáo phụng hành*” nhưng cũng có những người phải trách mắng nhiều lần trong nhiều việc.

Hàng ngày, chúng ta phát Tâm Bồ Đề, từ bi xuất phương tiện giúp ích chúng sanh nhưng chúng ta sẽ gặp khó khăn, chướng ngại. Hòa Thượng nói: “*Việc tốt lắm giày vò*”. Tuy chúng ta có giày vò nhưng hỷ, nộ, ái, ố của chúng ta không phải là tâm sân hận mà đó chỉ là thủ đoạn, phương pháp để giúp ích chúng sanh.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta là người học Phật, chúng ta phải nên học công phu này thế nhưng công phu này không dễ dàng thành tựu. Thời kỳ Mạt Pháp, chúng ta phải nương vào pháp môn niệm Phật cầu vãng sanh. Chúng ta rất khó đoạn trừ phiền não*”. Khi chúng ta vẫn đề “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*” phát tác thì công phu này chúng ta không thể có được.

Hòa Thượng nói: “*Trên Kinh nói ra những đạo lý này, chúng ta nghe chúng ta cũng rất muốn làm nhưng chúng ta không dễ dàng làm được*”. Chúng ta làm nhiều việc lợi ích chúng sanh thì chúng ta càng dễ khởi tâm “*danh vọng lợi dưỡng*”. Người xưa nói: “*Càng cao danh vọng càng dài gian nan*”. Danh vọng làm đạo tâm của chúng ta bị lệch phương hướng, bị phai mờ.

Hòa Thượng nói: “*Tổ Sư Đại Đức khuyên chúng ta niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ. Chúng ta ở trong thế gian thì chúng ta sẽ lại tiếp tục đắm chấp, quên mất đi mục tiêu, phương hướng*”. Ban đầu chúng ta coi việc đó là phương tiện để giúp cho cái cứu cánh. Nhưng dần dần chúng ta quên đi cái cứu cánh mà chỉ lo cho cái phương tiện. Hỷ, nộ, ái, ố chỉ là phương tiện giúp chúng ta độ chúng sanh. Đây là công phu thượng thừa. Thực ra, chúng ta cũng có lúc có được công phu này nhưng nó không thường hằng.

Hòa Thượng nói: “*Pháp môn niệm Phật rất ổn định. Chúng ta chỉ cần hàng phục tập khí, phiền não, không để chúng khởi tác dụng thì chúng ta có thể đời nghiệp vãng sanh. Đây là sự thù thắng của pháp môn niệm Phật*”. Điều này cũng giống như chúng ta dùng tảng đá đè lên bãi cỏ, bên dưới tảng đá vẫn còn gốc của cỏ, chúng ta bỏ tảng đá đi thì cỏ vẫn sinh sôi nảy nở. Hòa Thượng dạy chúng ta phải tiếp độ chúng sanh nhưng Ngài cũng nhắc chúng ta phải đề cao cảnh giác. Chúng ta từ bi xuất phương tiện. Nhưng chúng ta đừng nhầm phương tiện với mục tiêu. Mục tiêu của chúng ta là vãng sanh. Chúng ta không được nhắc thức thì

chúng ta sẽ dễ dàng đắm chấp trong “*danh vọng lợi dưỡng*”, “*tự tư tự lợi*”, hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”.

Trong 1200 chuyên đề, Hòa Thượng luôn nhắc chúng ta niệm Phật. Nếu chúng ta không chuyên tâm niệm Phật thì tâm chúng ta sẽ niệm những thứ khác. Sáng nay, khi tôi thức rồi nhưng tôi không ngồi dậy mà tôi nằm chờ điện thoại reo. Đó là niệm hưởng thụ tài, sắc, danh, thực, thù. Đó chính là dấu hiệu của sự chệnh mảng. Hòa Thượng nói: “***Tài, sắc, danh, thực, thù địa ngục ngũ điều căn***”. Năm thứ này là căn gốc của địa ngục, chúng ta chỉ cần nhiễm một thứ thì chúng ta sẽ mở ra một đại lộ dẫn thẳng đến địa ngục.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỉ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót.

Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!